εὐχαριστικῶς παρὰ τοῦ θεοῦ ἡμῶν λυτρωθῆναι ἡμᾶς:

ὁ τῆς πρὸς τὴν σάρκα φιλίας καὶ κολακείας τὸν νοῦν ἀποχωρίσας· οὗτος τῷ ζωτικῷ πνεύματι, τὰς πράξεις τοῦ σώματος ἐθανάτωσε: μὴ νόμιζε κεχωρίσθαι τῆς πρὸς τὴν σάρκα σχέσεως· ἔτι ἐν τοῖς σαρκικοῖς οἰκείοις, τὸν νοῦν ἔχων ἐνασχολούμενον:

ὥσπερ τῆς σαρκὸς ἴδια ἡ αἴσθησις, καὶ τὰ αἰσθητά· οὕτω καὶ τῆς ψυχῆς ἴδια ὁ νοῦς καὶ τὰ νοητά:

σύστελλον τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς αἰσθήσεως τῶν νοητῶν· καὶ εὑρήσεις ὁ νοῦς ἐν τῷ θεῷ καὶ ἐν τοῖς νοητοῖς:

οἰκεῖον θεότητος ἐκ φύσεως καὶ νῷ κόσμου ληπταί· ἡ δὲ αἴσθησις καὶ τὰ αἰσθητά· τοῦ ὑπὸ τὸν νοῦν ἐκπίπτει: ὥσπερ ἐν τῷ σοὶ ἡ αἴσθησις καὶ τὰ αἰσθητὰ πρὸς θεωρίαν πνευματικήν· καὶ μὴ σκανδαλίζει πρόφασις τῆς αἰσθήσεως τὰ πρὸς ἐπιθυμίαν τῆς σαρκός: νεκρώσας ἐκέλευσας τὰς πράξεις τοῦ σώματος· ἵνα τὴν ψυχὴν νεκρωθεῖσαν ταῖς ἡδοναῖς τοῖς πόνοις ἐξαναστήσῃς: κινείσθω ὑπὸ θεοῦ, καὶ κίνει τὰ αἰσθήσεως.